

kvoterne. Men vi må jo lige huske, at vi er med i EU, måske mod hr. Keld Albrechtsens vilje, og hvis vi nu ikke havde kvoterne, fik vi måske et problem med, at der er nogle sydeuropæere, som kan fiske i vore farvande. Vi er altså nødt til at finde et andet system, som kan sikre, at vore fiskerbåde kan fange fisk, og indtil nu må vi nok sige, at kvoterne ligesom kan sikre det. Men efter Venstres mening kunne vi da udmærket gå over til noget andet, der også var fornuftigt, havdage og masketørrelser osv.

Med hensyn til Dansk Folkeparti og hr. Christian H. Hansen kan jeg sige, at vi inden for visse fiskerier går ind for en tilknytning til nogle af bådene, som helst ikke skulle medføre en kapitalisering, og jeg tror godt, vi kan finde en model. Der er jo allerede et forslag i spil fra organisationen selv. Der er ikke penge med i det, men man ved, hvad man har at fiske efter, og hvilke regler man i grunden skal fiske efter.

Anden næstformand (Henning Grove):
Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for, at vi i Folketinget nu får mulighed for at drøfte de mere generelle og langsigtede strategier for fiskerierhvervet og prøver at se det i et fremadrettet perspektiv.

Der er måske nogle af dem, som følger denne debat, der vil sige: Hvordan kan det være, at Folketinget bruger en hel eftermiddag på noget så stort som en forespørgselsdebat om fiskerierhvervet? Er der ikke kun et par tusind både tilbage? Betyder det særlig meget for Danmark? Til det skal svaret være: Ja, fiskerierhvervet er fortsat et utrolig vigtigt erhverv for Danmark. Det drejer sig jo ikke kun om de mange mennesker, som har deres daglige gang på en båd, der tager ud på havet og fisker og lander fisk, heriblandt masser af fisk til konsum, som vi alle har glæde af. Der er jo også masser af mennesker i land, som lever af de fisk, der bliver leveret til industrien.

Dér, hvor jeg selv kommer fra i Nordjylland, er der megen snak i disse dage om et IT-fyrtårn, og at der skal bruges penge på det, og at der kommer arbejdspladser. Men man har måske lidt af en tendens til at glemme, at et af de allerstørste erhverv, der bidrager til at holde beskæftigelsen oppe i Nordjylland, er fiskerierhvervet, både det primære fiskeri og de deraf afledte arbejdspladser i forædlingsindustrien, og det er

vigtigt at holde sig for øje, når vi har en debat som den, vi har i dag. Det drejer sig om at få nogle landinger af høj kvalitet, både af konsumfisk og af industrifisk, der tilsammen skaber arbejdspladser og indtjening til Danmark.

Det helt overordnede mål for den konservative fiskeripolitik er et ønske om, at erhvervet forbliver sundt og økonomisk selvbærende. Med andre ord ønsker Det Konservative Folkeparti, at fiskerierhvervet får så fornuftige og fleksible rammer, at der er en reel mulighed for at overleve. Erhvervet skal være både økonomisk og bestandsmæssigt bæredygtigt, og derfor er det også nødvendigt, at vi har politisk vilje her i Folketinget til at sikre fiskerierhvervet de mest optimale vilkår, naturligvis inden for de rammer, som bl.a. vores medlemskab af EU stiller os over for.

Netop i det fremadrettede synes jeg måske, at vi kan lære utrolig meget af de problemer og den situation, torskestoppet har stillet os i, for jeg synes faktisk, det er et skoleeksempel på, hvad det er, der er galt i fiskeripolitikken. Problemet er jo, at det stop, man gennemførte, var meget drastisk. Fra den ene dag til den anden sagde man, at et helt erhverv bare måtte blive hjemme og stoppe sin udøvelse. Det er der ikke særlig mange erhverv der ville finde sig i, og det er ikke en måde at føre fornuftig eller bæredygtig erhvervspolitik på.

Man gjorde ganske enkelt ikke det arbejde, man skulle gøre, godt nok, da man i sin tid satte sig til at afstikke retningslinjer for bestandsudviklingen. Problemet er jo, som tidligere ordførere har været inde på, at når man ligefrem laver en kasse, hvor man lukker af for alt fiskeri, kan det godt være, at man beskytter en enkelt art, man gerne vil beskytte. Men samtidig afskærer man altså fiskerne fra at fiske f.eks. rødspætter, selv om der overhovedet ikke er nogen bestandsmæssige problemer med dem. Det er også hårdt af en anden grund, for hvad sker der i det øjeblik, vi lukker for fiskeriet i et bestemt område? Jo, de fiskere, der har mulighed for det, kan flytte over til et andet område, og så kan de kæmpe med de fiskere, der normalt fisker dér, om den bestand, der nu engang er tilbage. Med andre ord: Man flytter bare problemerne, og på længere sigt er det ikke en fornuftig måde at løse dem på.

Endelig må man altså også sige, at det er en uretfærdig måde at føre fiskeripolitik på, for hvad sker der egentlig? Man forhindrer danske fiskere i at komme ud og få deres torskefiskeri,